

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego K.F.
po rozpoznaniu
w Izbie Karnej na posiedzeniu
bez udziału stron
w dniu 8 lipca 2025 r.
wniosku złożonego przez obrońcę skazanego
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 2 października 2024 r., sygn. akt II AKa 322/22,
zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie
z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt II K 52/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Złożony przez obrońcę skazanego K. F. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, nie mógł zostać uwzględniony.

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym musi być warunkowane przewidywaną realnie skutecznością tej skargi. Tylko w takiej sytuacji możliwe jest uwzględnienie wniosku, a więc powstrzymanie negatywnych skutków mogących powstać w sytuacji, gdyby

prawomocne orzeczenie obarczone rażącym błędem, było wykonywane. Aprobując orzeczenia Sądu Najwyższego (por. np. postanowienia SN: z dnia 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04) w których wskazuje się, iż uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją jest możliwe tylko wówczas, gdy istnieje duże prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji.

W przedmiotowej sprawie obrońca skazanego wnosząc kasację wskazał na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. oraz rażące naruszenia prawa materialnego i procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia. Rzecz jednak w tym, że przeprowadzona na potrzeby postępowania wywołanego przedmiotowym wnioskiem, analiza zarzutów kasacji nie wskazuje na istnienie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, co z kolei stanowiłoby wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Co do zarzutu dotyczącego uchybienia z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. to stwierdzić wypada, że okoliczność poprzedniego prawomocnego skazania za dwa czyny, co do których nie przyjęto konstrukcji z art. 12 k.k. (por. także stanowisko prokuratora w odpowiedzi na kasację) nie jawi się jako przystająca normatywnie do opisanego uchybienia z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., ale kwestia ta będzie analizowana już w toku rozprawy kasacyjnej.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia zasadności zarzutów postawionych w kasacji obrońcy skazanego K. F., trzeba podkreślić, że nie istnieje obecnie wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, której rozpoznanie nastąpi na rozprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[WB]

[a.ł]

